

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupena Mgr. Petrem Miketou, advokátem, se sídlem Jaklovecká 18, Slezská Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, týkající se návrhu na obnovu řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Ad 23/2013, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 23/2013 - 108,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 11. 2. 2016 se žalobkyně domáhala povolení obnovy řízení ukončeného rozsudkem Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 8. 10. 2014, č. j. 38 Ad 23/2013 - 88, kterým krajský soud zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2014, č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 4. 3. 2014, č. j. 102892/13/OT, ve věci nepřiznání dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 23/2013 – 108 (dále „napadené usnesení“), návrh žalobkyně na obnovu řízení podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl a rozhodl dále, že žalobkyni se nepřiznává osvobození od soudních poplatků a že se návrh žalobkyně, aby jí byl ustanoven zástupce z řad advokátů, zamítá. Krajský soud totiž shledal,

že s ohledem na § 114 s. ř. s. není návrh žalobkyně na obnovu řízení proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu přípustný.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost a navrhla, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce. Usnesením ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 Ads 77/2016 - 20, Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítl. Dne 17. 5. 2016 předložila stěžovatelka plnou moc, již udělila advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Důvody uvedené v kasační stížnosti stěžovatelka podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s.; tvrdí, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku; v této souvislosti poukazuje na skutkové okolnosti věci a průběh správního řízení; dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného usnesení.

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud poté přezkoumal usnesení krajského soudu v rozsahu a z důvodů v kasační stížnosti uplatněných (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Přestože stěžovatelka výslovně důvody kasační stížnosti podřadila pod důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s., je třeba uvést, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 625/2005, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto považoval za důvod podání kasační stížnosti důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Směřuje-li kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, kterým byl návrh odmítnut, nepřislouží kasačnímu soudu přezkoumávat správnost či zákonnost správního rozhodnutí, proti němuž stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje své výhrady, tedy věc samu, ale zkoumá pouze to, zda krajský soud postupoval v souladu se zákonem, když návrh odmítl, aniž by se jím *in meritum* (věcně) zabýval.

Stěžovatelka se v nyní projednávané věci, jak je již shora uvedeno, domáhala povolení obnovy řízení ukončeného rozsudkem Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 8. 10. 2014, č. j. 38 Ad 23/2013 - 88, kterým krajský soud zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2014, č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky –

pokračování

krajské pobočky v Ostravě ze dne 4. 3. 2014, č. j. 102892/13/OT, ve věci nepřiznání dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení.

Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému buď v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu, nebo ve věcech politických stran a politických hnutí.

Z citovaného ustanovení *a contrario* vyplývá, že návrh na obnovu řízení v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. není přípustný; takový návrh soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelkou tvrzené důvody stran skutkového stavu i právního posouzení věci samé, které uplatnila v žalobě (a opětovně je zmiňuje v kasační stížnosti), jsou proto z hlediska posouzení přípustnosti jejího návrhu na obnovu řízení zcela irelevantní.

Krajský soud postupoval v souladu s dikcí zákona, pokud návrh na obnovu řízení odmítl, jeho rozhodnutí je přitom přezkoumatelné, neboť v něm srozumitelně uvedl důvody, které jej k tomuto rozhodnutí vedly. Krajský soud rovněž nepochybil, když stěžovatelce, s přihlédnutím k výše uvedenému, neustanovil zástupce z řad advokátů pro řízení o návrhu zjevně bezúspěšném.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je zjevně nedůvodná, a v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. ji zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla ve věci úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec běžné správní činnosti nevynaložil, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu